

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

О. Т. ПРОКОПЧУК, доктор економічних наук
М. І. МАЛЬОВАНІЙ, доктор економічних наук
Ю. А. ЦИМБАЛЮК, кандидат економічних наук
Уманський національний університет садівництва

Стаття присвячена розгляду питань формування інвестиційного ринку в Україні, особливостей його організації та будови в розрізі складових останнього. З'ясовано сутність інвестицій у категоріальному розрізі та узагальнено наукові підходи щодо формування дефініції означеної категорії. Проаналізовано види джерел інвестування. Проведене дослідження дозволило інтерпретувати будову вітчизняного інвестиційного ринку загалом та в розрізі структурної та інфраструктурної складової останнього зокрема. Визначено, що залучення іноземного капіталу в економіку країни сприяє покращенню стану національного господарства, впровадженню інноваційних технологій, нарощуванню експортного потенціалу. За результатами дослідження сформовано ключові напрями поліпшення інвестиційного клімату та розвитку інвестиційного ринку України.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна діяльність, інвестиційний ринок, структура, інфраструктура, ринкові механізми, державний нагляд та контроль.

Постановка проблеми. Необхідною передумовою розвитку економіки є підвищення інвестиційної активності інвесторів у країні, збільшення інвестиційних ресурсів та ефективне їх використання. Тому дослідження тенденцій розвитку ринку інвестицій є актуальним і має важливе практичне значення. Саме інвестиції формують виробничий потенціал на новій науково-технічній базі й визначають конкурентні позиції країн на світових ринках. Інвестиційна діяльність, а також сукупність практичних дій з реалізації інвестицій є одним з основних засобів зростання національного доходу. Все це зумовлює необхідність дослідження особливостей формування інвестиційного ринку в Україні для подальшого виявлення ключових напрямів розвитку інвестиційної сфери в економіці країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням дослідження ринку інвестицій займалися такі провідні науковці, як І. В. Абрамович [1], В. М. Герзанич [2], Л. Г. Кльоба [4], І. Н. Карпунь [5], К. М. Мельник [6, 7], Л. А. Свистун та І. О. Мороховець [8], Р. Ф. Федоров [9], К. П. Штепенко та О. Ю. Забураєва [10] та ін. Водночас, існує необхідність комплексного дослідження питань формування вітчизняного інвестиційного ринку,

особливостей його організації та структурної будови на сучасному етапі, що й зумовило вибір теми статті.

Методика досліджень. Для наукового вирішення поставленої у статті мети використано загальнонаукові методи наукового пізнання та дослідження економічних явищ. Теоретико-методологічним базисом дослідження є, в основному, праці вітчизняних науковців і практиків, а також зарубіжних вчених, що займаються дослідженням формування вітчизняного інвестиційного ринку, особливостей його організації та будови.

У статті використано такі методи дослідження: абстрактно-логічний, порівняння, монографічний, графічний та наукового узагальнення.

Мета статті полягає у дослідженні особливостей формування інвестиційного ринку в Україні з акцентуванням уваги на організаційній та структурній складовій останнього.

Результати досліджень. Наразі в новочасних умовах інвестиції виступають одним із ключових засобів забезпечення умов виходу із економічної кризи, структурних зрушень в народному господарстві, науково-технічного прогресу для забезпечення національного економічного зростання, а також підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- і макрорівнях. Високорозвинуті країни інвестиції відносять до інтегральної складової стратегії розвитку підприємства та досить часто навіть інтерпретують гарантією результативної і ефективної реалізації останньої.

Досягнення мети означеного дослідження передбачає за необхідність з'ясування сутності інвестицій в категоріальному розрізі, як наслідок зупинимось на визначеннях даного поняття.

Вітчизняна література як наукового, так і навчального характеру поповнилася терміном «інвестиції» досить нещодавно – широкого вжитку означена дефініція набула у період реформування національної економіки, тобто в період переходу останньої від командно-адміністративного управління до ринкових відносин.

Підтвердженням вищезазначеного є відсутність у словниках економічного характеру відповідного періоду цього терміну. Натомість у вжитку послуговуються терміном «капітальні вкладення».

Зокрема, у «Кратком экономическом словаре» 1989 р. видання відсутній термін «інвестиції», натомість термін «капітальні вкладення», що інтерпретується як «финансовые средства, предназначенные для простого и расширенного воспроизводства основных фондов в производственной и непроизводственной сферах» [2]. Термін «інвестиції» (від лат. *investio* – одягаю, або *investire* – вкладати) означає вкладення цінностей, коштів [4] або довгострокове вкладення капіталу в підприємство, справу [6]. На нашу думку, найбільш повного і чіткого визначення категорії «інвестиції» зазначено в Законі України «Про інвестиційну діяльність». В даному документі інвестиції трактуються як всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої утворюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [3].

Особливості сутнісної характеристики інвестицій та відповідно очікувані результати їх вкладення згруповано на рис. 1.

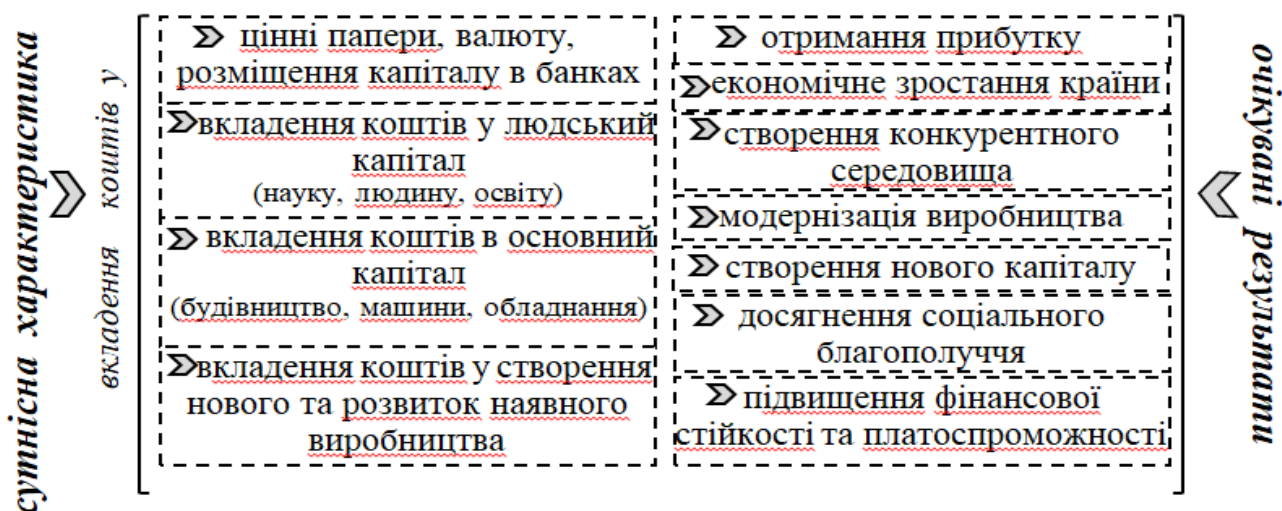

Рис. 1. Сутнісна характеристика інвестицій та очікувані результати їх вкладення

[Джерело: авторське узагальнення на основі джерел: 2, 6, 9].

Розвиток інвестиційної теорії змінював й підходи економістів щодо визначення ключової мети інвестиційної діяльності. Доцільно виокремити три підходи до визначення мети інвестиційної діяльності, що формують його основу. Слід зауважити, що класична економічна теорія наголошує на тому, що головною метою як інвестиційної так і інших видів господарської діяльності підприємства є максимізація прибутку.

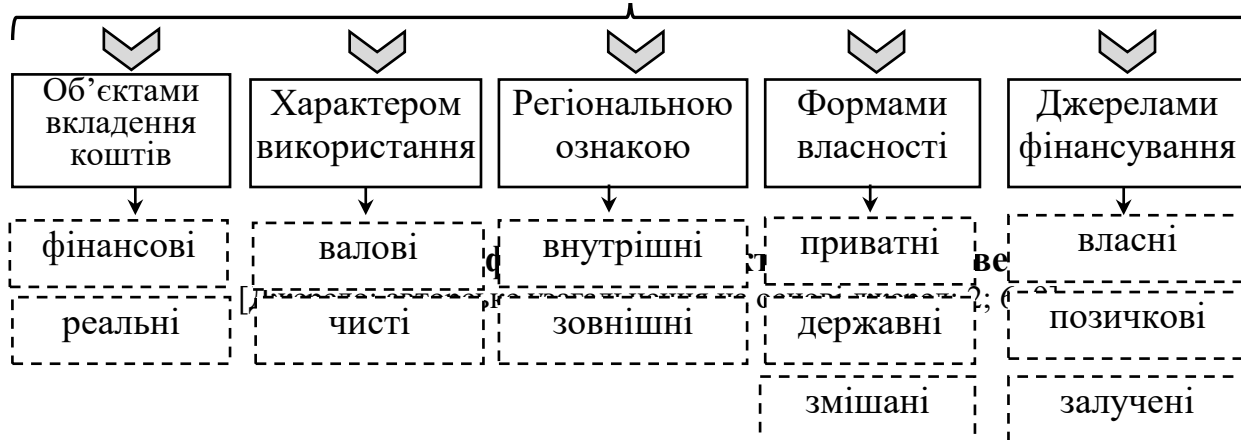
Відповідно до теорії стійкого економічного зростання – це забезпечення підприємству стійкого економічного зростання. У сучасній економічній теорії метою інвестиційної діяльності є максимізація добробуту власників підприємства за допомогою максимізації ринкової вартості підприємства. Таким чином, основне завданням інвестиційної діяльності – забезпечення максимальних обсягів доходів (прибутку). У свою чергу, досягнення бажаних доходів призводить до підвищення рівня інвестиційних ризиків.

Інвестиції відіграють суттєву роль для країни в цілому і для її економіки зокрема. Їх можна класифікувати за різними ознаками, яких у науковій літературі дуже багато. Водночас, метою класифікацій інвестицій є надання повної інформації для визначення найбільш вдалого капіталовкладення. Класифікаційні характеристики інвестицій відображено на рис. 2.

Класифікація інвестицій, наведена на рис. 2, визначає підходи та аналіз оцінки інвестиційної діяльності для прийняття правильних управлінських рішень. Так, прямі іноземні інвестиції забезпечують довгострокові вкладення матеріальних засобів компаніями-нерезидентами в економіку країни з метою організації і будівництва підприємств, придбання статутного та акціонерного капіталу.

Інвестиції

класифікаційні ознаки за

Індикатором зміни рівня довіри іноземних інвесторів та рейтингу країни вважається динаміка прямих іноземних інвестицій. Тож, динаміку надходження (вкладення) прямих іноземних інвестицій в економіку Україну у 2010–2020 рр. наведено на рис. 3.

□ Обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України, млн дол США

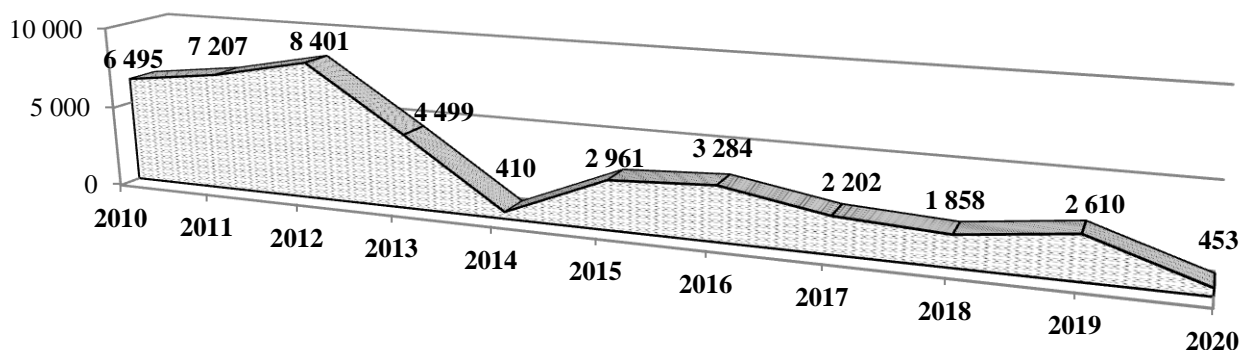

Рис. 3. Обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України, млн дол. США (без урахування реінвестування доходів)

[Джерело: дані Національного банку України (розраховано, побудовано та представлено авторами)]

Таким чином, загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну у 2020 р. склав 453 млн дол. США, що в 14 раз менш в порівнянні з 2010 р. На основі представлених даних можна зробити висновок, що суттєвий негативний вплив на обсяги прямих іноземних інвестицій в Україну спричинив військовий конфлікт у 2014 р. Починаючи з 2010 року простежується поступове покращення ситуації, завдяки приросту прямих іноземних інвестицій. Впродовж 2013–2014 рр. прослідковується несприятливе становище через стрімке падіння обсягу залучених інвестицій, натомість у 2015–2016 рр.

ситуація зазнала кардинальних змін: наявною є позитивна динаміка щодо суттєвого збільшення обсягу прямих іноземних інвестицій, зокрема у 7 разів у 2015 р. порівняно з 2014 р. Впродовж останніх 20 років найбільший приріст прямих іноземних інвестицій прийшовся на 2008 р. Незважаючи на стрімкі коливання обсягу залучень, у 2012 р. розмір інвестицій найбільш наблизився до останнього максимального значення. При тому, за останні роки країна не досягла такого значного розміру приросту іноземних залучень. Дана тенденція до зниження обсягу іноземних інвестицій є наслідком невирішеної низки причин недовіри інвесторів, серед яких доцільно виділити наступні: високий рівень корупції в країні, недовіра до судової системи, нестабільність національної валюти, монополізація ринків і, звичайно ж, військовий конфлікт на сході України.

Цікавим для аналізу є дослідження географічної структури іноземних інвестицій, яку зображено на рис. 4.

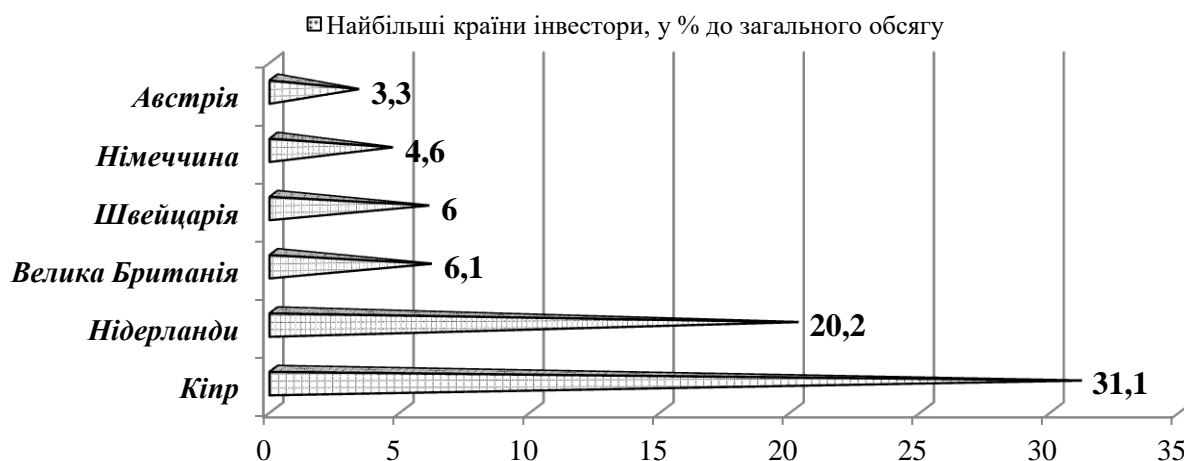

Рис. 4. Найбільші країни інвестори у 2020 р., (у % до загального обсягу)
 [Джерело: дані Державної служби статистики України (розраховано, побудовано та представлено авторами)].

Згідно даних Державної служби статистики України у 2020 р. в економіку України прямими іноземними інвесторами з понад 76 країн світу вкладено 453 млн дол. США прямих інвестицій. Варто зазначити, що до основних країн-інвесторів належать Кіпр – 31,1 %, Нідерланди – 20,2 %, Велика Британія – 6,1 %, Швейцарія – 6,0 %, Німеччина – 4,6 %, Австрія – 3,3 %.

Найбільше інвестицій у приватний сектор України надійшло з Кіпру та Нідерландів – 140,9 та 91,5 млн дол. США, що склало відповідно 31,1 % та 20,2 % від загальних надходжень за 2020 р.

Прямі іноземні інвестиції, як виявив аналіз надходжень за видами економічної діяльності, спрямовуються у вже розвинені сфери господарської діяльності. Галузі економічної діяльності, відносно яких було направлено найбільші обсяги залучених прямих іноземних інвестицій за підсумками 2020 р. представлено на рис. 5.

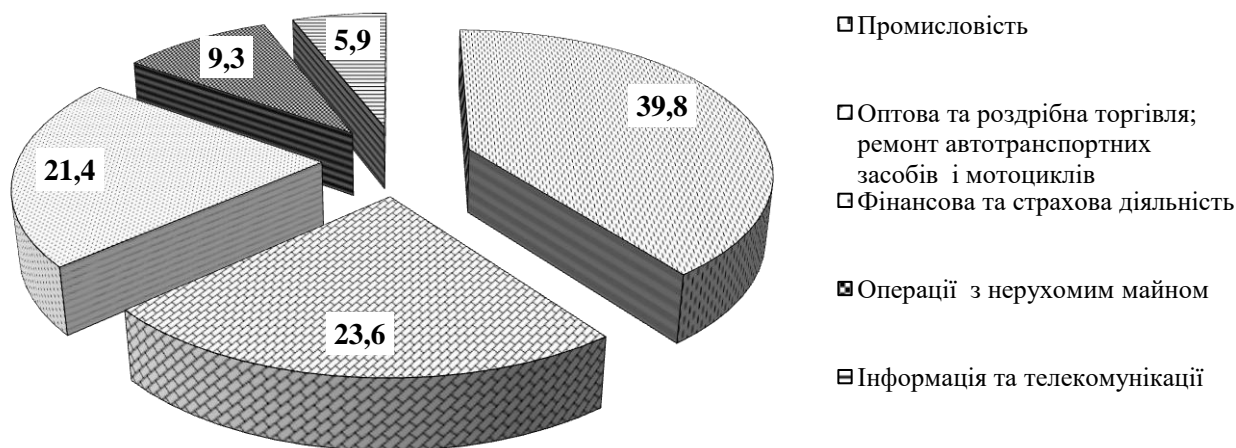

Рис. 5. Прямі інвестиції в Україну за сферами економічної діяльності у 2020 р., (у % до загального обсягу)

[Джерело: дані Державної служби статистики України (розраховано, побудовано та представлено авторами)].

Якщо звернути увагу на розподіл прямих іноземних інвестицій у розрізі секторів економіки в Україні, то варто зауважити, що найбільшу зацікавленість серед іноземних інвесторів у 2020 р. викликала промисловість – 180,3 млн дол. США, тобто 39,8 %. Провідними сферами економічної діяльності, за обсягами освоєння прямих інвестицій, у 2020 р. залишаються: оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 106,9 млн дол. США, що складає 23,6 %; фінансова та страхова діяльність – 96,9 млн дол., що складає 21,4 %.

На доктринальному рівні інвестиційний ринок визначається як «форма взаємодії суб'єктів інвестиційної діяльності, через яких реалізуються інвестиційний попит та інвестиційна пропозиція» [1].

Однак, свої функції ринок достеменно може виконувати тільки за відповідних умов, серед яких доцільно виокремити наступні:

- незалежність суб'єктів підприємництва та наявність певних прав і свобод у поєднанні з їхньою економічною відповідальністю;
- права власності на засоби і предмети виробництва, створений продукт і дохід;
- права щодо самостійного визначення вартості та ціни на виготовлені товари, виконані роботи і надані послуги та ринок збуту продукції;
- свобода вибору господарської діяльності, джерел фінансування та ресурсів (зокрема в розрізі матеріальних, сировинних, трудових тощо);
- розвиненість ринкової інфраструктури (банківські установи, страхові організації, інвестиційні компанії, фондові та товарні біржі тощо);
- стала та стійка фінансова і грошово-кредитна, податкова системи;
- наявність певного фінансово-економічного середовища, інвестиційного клімату та інвестиційної привабливості, які б сприяли ефективній господарській діяльності в умовах ринкових відносин;

- можливості щодо самостійного визначення зовнішньоекономічної діяльності в межах законодавчої бази;
- стабільні законодавство і політична ситуація.

Своєрідний подвійний симбіоз означених економічних категорій («ринок» та «інвестиції») у науковій літературі дозволив сформувані різні підходи до визначення інвестиційного ринку. У системі ефективного розвитку національної економіки досить важливу і чи не найголовнішу роль виконує інвестиційний ринок (рис. 6), який являє собою «сукупність економічних відносин, що виникають між продавцями й покупцями інвестиційних товарів і послуг, а також об'єктів інвестування в усіх його формах».

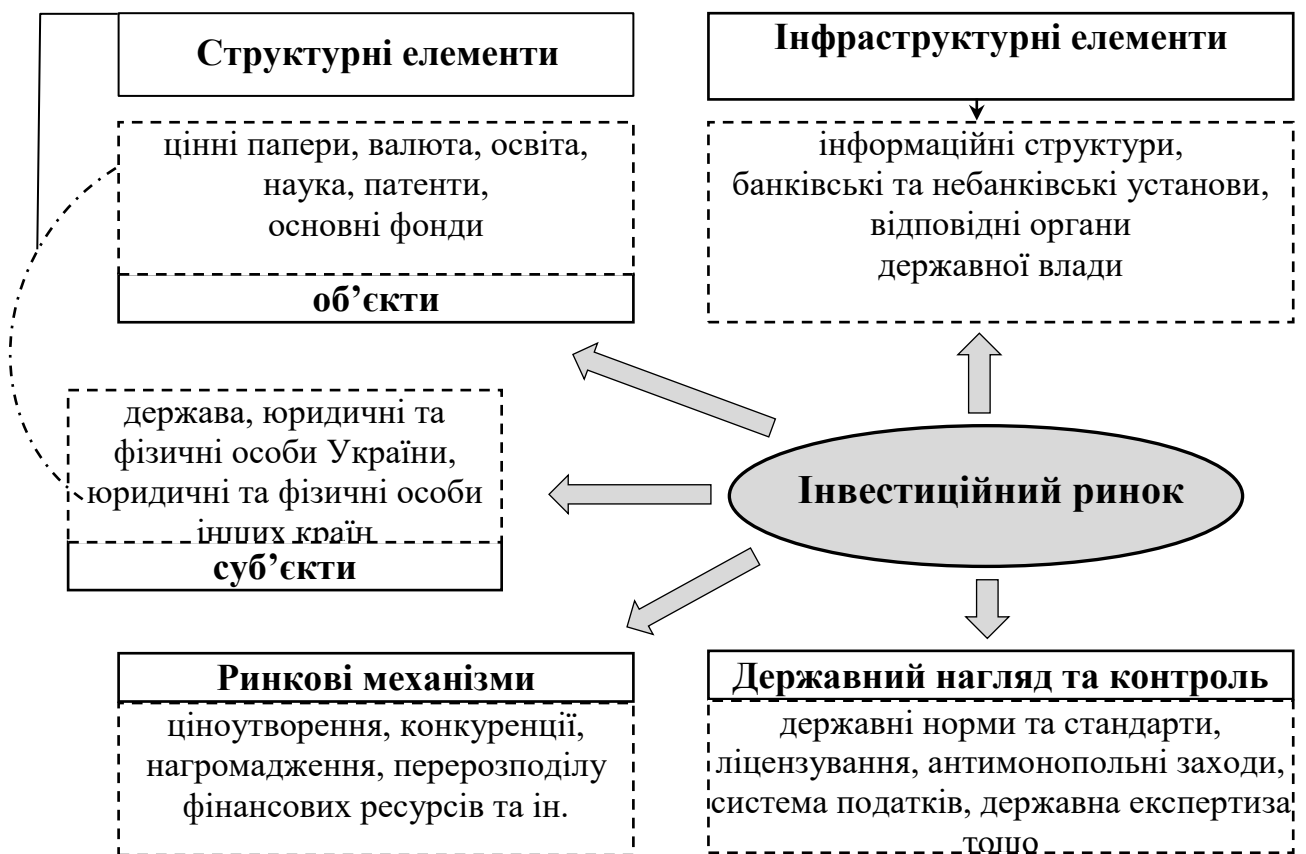

Рис. 6. Специфіка структурної будови інвестиційного ринку України
 [Джерело: авторське узагальнення на основі джерел: 2, 6, 9].

Таким чином, інвестиційний ринок є досить складним явищем, з власною внутрішньою структурною будовою, що чутлива до змін зовнішнього середовища. На сучасному етапі його будова представлена класифікацією структурних та інфраструктурних елементів, а також органами нагляду й контролю, забезпечуючи функціонування завдяки ринковим механізмам.

Поглиблене дослідження внутрішньої структурної будови інвестиційного ринку та його компонент дозволило структурувати останній в розрізі декількох секторів: I сектор – нагляду та контролю (державні норми та стандарти, ліцензування, антимонопольні заходи, система податків, державна експертиза

тощо); II сектор – структурних елементів (в розрізі суб'єктного (держава, юридичні та фізичні особи України, юридичні та фізичні особи інших країн) та об'єктного (цінні папери, валюта, освіта, наука, патенти, основні фонди) складу); III сектор – інфраструктурних елементів (інформаційні структури, банківські та небанківські установи, відповідні органи державної влади). Таким чином така градація дозволяє описати будову інвестиційного ринку як складну систему, що має відповідно трисекторну будову та оточена зовнішнім середовищем. Представлені підходи з різних позицій розкривають сутність інвестиційного ринку як економічної категорії, доповнюючи один одного та наголошуючи на певних ключових акцентах, що розкривають суть означеної категорії.

Основними видами операцій на інвестиційному ринку (ринку капіталів) є купівля-продаж цінних паперів, одержання банківських позичок, комерційного й іпотечного кредиту. Інструментами угод тут виступають цінні папери: депозитні сертифікати, банківські акцепти і т. д. Ринок капіталів – це розгалужена мережа фінансово-кредитних установ, через які здійснюється рух капіталу [5].

Аналіз структури національного ринку дає комплексне уявлення про ринкову економіку як єдність взаємопов'язаних і взаємодіючих ринків. Взаємодія ринків у системі національного ринку здійснюється за допомогою відповідних установ, інститутів ринку, а саме: фондових і товарних бірж, кредитних і страхових установ, інвестиційних банків та інвестиційних компаній тощо, які у цілому становлять ринкову інфраструктуру. У рамках кожного окремого ринку функціонують спеціалізовані організації (інститути) інфраструктури. Так, на інвестиційному ринку функціонують товарні біржі, різного роду фонди та компанії, банківські установи тощо (рис. 7).

Отже, інфраструктура інвестиційного ринку включає такі складники, які одночасно є суб'єктами даного ринку, а саме фірми, фонди, центри, банківські установи, небанківські установи та біржі. Всі ці учасники ринку взаємодіють між собою для утримання прибутку, що й є основою ринкової економіки.

Проведене дослідження дозволило сформулювати ключові напрями поліпшення інвестиційного клімату та розвитку інвестиційного ринку України, до яких належать:

- формування позитивного інвестиційного іміджу через незмінність та прозорість законодавства і гарантування захисту інтересів в частині позитивних довгострокових очікувань;

- сприяння розвитку інвестиційної інфраструктури;

- поліпшення інформаційного забезпечення інвесторів щодо потенційних можливостей інвестування;

- створення конкурентного ринкового середовища й активного національного інвестора;

- сприяння розвитку фондового ринку та ринку цінних паперів;

- залучення іноземного капіталу з урахуванням пріоритетів розвитку України;

Рис. 7. Особливості інфраструктури інвестиційного ринку

[Джерело: авторське узагальнення на основі джерел: 1, 5, 8].

- зменшення бюрократичних перешкод і подолання корупції;
- забезпечення економічних свобод і зниження рівня злочинності у суспільстві;
- проведення НБУ через банківські установи активної державної економічної політики підтримки інвестицій, а також ужиття заходів щодо формування ефективної політики реанімації проблемних банків, збільшення рівня капіталізації останніх.

Висновки. Проведене дослідження дозволило сформувати та представити авторський підхід щодо особливостей формування інвестиційного ринку в Україні.

Визначено, що інвестиційний ринок є досить складним явищем, з власною внутрішньою структурною будовою, що чутлива до змін зовнішнього середовища. На сучасному етапі його будова представлена класифікацією структурних та інфраструктурних елементів, а також органами нагляду й

контролю, забезпечуючи функціонування завдяки ринковим механізмам. Означені учасники ринку взаємодіють між собою для утримання прибутку, що й є базисним постулатом ринкової економіки. Проведене дослідження дозволило окреслити ключові напрями поліпшення інвестиційного клімату та розвитку вітчизняного інвестиційного ринку.

Таким чином, Україна залишається привабливою для інвестицій та не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні.

Література

1. Абрамович І. В. Напрями активізації державної політики щодо залучення іноземних інвестицій в економіку України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. №1. С. 16–19.
2. Герзанич В. М. Основні недоліки та проблеми залучення іноземних інвестицій в Україні. *Ефективна економіка*. 2014. Вип. №4. С. 43–48.
3. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-ХІІ від 18.09.1991, зі змінами та доповненнями. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. № 47. Ст. 646. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Кльоба Л. Г. Сутність, структура та елементи інвестиційного ринку України. *Агросвіт*. 2016. № 12. С. 12–17.
5. Карпунь І. Н. Державна інвестиційна економіка та механізм її реалізації: монографія. Львів: РВВ НЛТУ України, 2011. 348 с.
6. Прокопчук О. Т., Цимбалюк Ю. А., Мельник К. М. Інвестиційна діяльність страхових організацій в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 16. С. 5–12. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.16.5.
7. Прокопчук О. Т., Цимбалюк Ю. А., Власюк С. А. Інвестиційна складова менеджменту страхових організацій. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 17. С. 25–32. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.17.25.
8. Свистун Л. А., Мороховець І. О. Перспективи іноземного інвестування в економіку України у контексті загроз її економічній безпеці. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. № 18. С. 483–489.
9. Федоров Р. Ф. Як залучати прямі іноземні інвестиції: практ. посіб. [для українських міст та районів]. Федоров Р., Осовець О. К.: ПРООН, 2013. С. 13–21.
10. Штепенко К. П., Забураєва О. Ю. Аналіз прямих іноземних інвестицій в економіку України та передумови необхідності їх залучення. *Ефективна економіка*. 2019. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7040>. DOI: 10.32702/2307-2105-2019.5.34.
11. Bernstein S., Lerner J. and Schoar A. The Investment Strategies of Sovereign Wealth Funds. *Journal of Economic Perspectives*, 2013. 27 (2). 219–238. DOI: 10.1257/jep.27.2.219.

12. Györfi L., Lugosi G., Udina F. Nonparametric Kernel-based Sequential Investment Strategies. *Mathematical Finance*. 2006. 16 (2). 337–357. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9965.2006.00274.x>

References

1. Abramovich, I. V. (2017). Directions of activization of the state policy concerning attraction of foreign investments in economy of Ukraine. *Investments: practice and experience*, 2017, vol. 1, pp. 16–19. (in Ukrainian).

2. Herzanych, V. M. (2014). The main drawbacks and problems of attraction of foreign investments in Ukraine. 2014, *Efektivna ekonomika*, vol. 4, pp. 43–48. (in Ukrainian).

3. Law of Ukraine «On Investment Activity» № 1560-XII of 18.09.1991, as amended. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1991. № 47. Art. 646. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>. (in Ukrainian).

4. Kloba, L. G. (2016). The essence, structure and elements of the investment market of Ukraine. *Agrosvit*, 2016, vol.12, pp. 12–17. (in Ukrainian).

5. Karpun, I. N. (2011), *State investment economy and the mechanism of its implementation*. Lviv: RVV NLTU of Ukraine, 348 p. (in Ukrainian).

6. Prokopchuk, O. T., Tsymbalyuk, Yu. A., Melnyk, K. M. (2021). Investment activity of insurance organizations in Ukraine. *Investments: practice and experience*, 2021, vol. 16, pp. 5–12. DOI: 10.32702 / 2306-6814.2021.16.5. (in Ukrainian).

7. Prokopchuk, O. T., Tsymbalyuk, Yu. A., Vlasyuk, S. A. (2021). Investment component of management of insurance organizations. *Investments: practice and experience*, 2021, vol. 17, pp. 25–32. DOI: 10.32702 / 2306-6814.2021.17.25. (in Ukrainian).

8. Svystun, L. A. and Morokhovets, I. O. (2017). Prospects of foreign investment in the economy of Ukraine in the context of threats to its economic security. *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky*, 2017, vol. 18, pp. 483–489. (in Ukrainian).

9. Fedorov, R. (2013). How to attract foreign direct investment: practice. way. [for Ukrainian cities and districts]. Fedorov R., Osovets OK: UNDP, 2013. P. 13–21. (in Ukrainian).

10. Shtepenko, K. P., Zaburaeva, O. Yu. (2019). Analysis of foreign direct investment in the economy of Ukraine and the preconditions for the need to attract them. *Efficient economy*, 2019, vol. 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7040>. DOI: 10.32702 / 2307-2105-2019.5.34. (in Ukrainian).

11. Bernstein, S., Lerner, J., Schoar, A. (2013). The Investment Strategies of Sovereign Wealth Funds. *Journal of Economic Perspectives*, 2013, vol. 27 (2), pp. 219–238. DOI: 10.1257/jep.27.2.219. (in English).

12. Györfi, L., Lugosi, G., Udina, F. (2006). Nonparametric Kernel-based Sequential Investment Strategies. *Mathematical Finance*, 2006, vol. 16 (2), pp. 337–357. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9965.2006.00274.x> (in in English).

Аннотация

Прокопчук Е. Т., Малеваный М. И., Цымбалюк Ю. А. Формирование инвестиционного рынка в Украине

Необходимым условием развития экономики является повышение инвестиционной активности инвесторов в стране, увеличение инвестиционных ресурсов и эффективное их использование. Поэтому исследование тенденций развития рынка инвестиций актуально и имеет важное практическое значение. Конкретно инвестиции формируют производственный потенциал на новейшей научно-технической базе и определяют конкурентноспособные позиции государств на мировых рынках.

Проведенное исследование формирования инвестиционного рынка в Украине позволило сформировать следующие выводы:

- общий объем прямых иностранных инвестиций в Украину в 2020 г. составил 453 млн дол. США, что в 14 раз меньше по сравнению с 2010 г.;
- исследование географической структуры иностранных инвестиций позволило определить, что в 2020 г. в экономику Украины прямыми иностранными инвесторами из более чем 76 стран мира вложено 453 млн дол. США прямых инвестиций. Стоит отметить, что к основным странам-инвесторам относятся Кипр – 31,1%, Нидерланды – 20,2 %, Великобритания – 6,1 %, Швейцария – 6,0 %, Германия – 4,6 %, Австрия – 3,3 %;
- анализ распределения прямых иностранных инвестиций в разрезе секторов экономики в Украине позволил заметить, что наибольший интерес среди иностранных инвесторов в 2020 г. вызвала промышленность – 180,35 млн дол. США, то есть 39,8 %. Ведущими сферами экономической деятельности по объемам освоения прямых инвестиций в 2020 г. остаются: оптовая и розничная торговля, ремонт автотранспортных средств и мотоциклов – 106,9 млн дол. США, что составляет 23,6 %; финансовая и страховая деятельность – 96,9 млн. долл., что составляет 21,4 %.

Таким образом, Украина остается привлекательной для инвестиций и не находится в стороне от мировых процессов, достаточно интегрирована в мировое хозяйство и нарушение макростабильности на внешних рынках имеет свой отголосок в Украине.

Таким образом, инвестиционный рынок является довольно сложным явлением, с собственным внутренним структурным строением, что чувствительно к изменениям внешней среды. На современном этапе его построение представлено классификацией структурных и инфраструктурных элементов, а также органами надзора и контроля, обеспечивая функционирование благодаря рыночным механизмам.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная деятельность, инвестиционный рынок, структура, инфраструктура, рыночные механизмы, государственный надзор и контроль.

Annotation

Prokopchuk O. T., Malyovanyi M. I., Tsymbalyuk Yu. A.

Formation of the investment market in Ukraine

A necessary condition for the development of the economy is an increase in the investment activity of investors in the country, an increase in investment resources and their effective use. Therefore, the study of trends in the development of the investment market is relevant and of great practical importance. Specifically, investments form production potential on the latest scientific and technical basis and determine the competitive positions of states in world markets.

The study of the formation of the investment market in Ukraine made it possible to form the following conclusions:

- *the total volume of foreign direct investment in Ukraine in 2020 amounted to \$ 453 million. USA, which is 14 times less than in 2010;*
- *the study of the geographical structure of foreign investment made it possible to determine that in 2020, 453 million dollars were invested in the Ukrainian economy by direct foreign investors from more than 76 countries of the world. US direct investment It should be noted that the main investing countries include Cyprus – 31.1 %, the Netherlands – 20.2 %, the UK – 6.1 %, Switzerland – 6.0 %, Germany – 4.6 %, Austria – 3.3 %;*
- *analysis of the distribution of foreign direct investment in the context of sectors of the economy in Ukraine made it possible to note that the greatest interest among foreign investors in 2020 was aroused by industry - 180.35 million dollars. USA, that is, 39.8 %. The leading spheres of economic activity in terms of the development of direct investments in 2020 remain: wholesale and retail trade, repair of motor vehicles and motorcycles – 106.9 million dollars. The United States, accounting for 23.6 %; financial and insurance activities – \$ 96.9 million, which is 21.4 %.*

Thus, Ukraine remains attractive for investments and is not aloof from world processes, is sufficiently integrated into the world economy and the violation of macrostability in foreign markets has its echo in Ukraine.

Thus, the investment market is a rather complex phenomenon, with its own internal structural structure, which is sensitive to changes in the external environment. At the present stage, its construction is represented by the classification of structural and infrastructural elements, as well as by supervisory and control bodies, ensuring its functioning thanks to market mechanisms.

Key words: *investments, investment activity, investment market, structure, infrastructure, market mechanisms, state supervision and control.*